

Tuncay Doğan

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

6.4.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

40 Hadiste Hasret

"Benim ümmetinden her kim ki,
Dinin emirlerini öğrenmek için,
Kırk hadis ezberlerse,
Allahû Teala onu, fakih(alim) olarak diriltir.
Ben de ona şefaatçi ve şahit olurum." Buyuruyor,
Kainatın efendisi peygamber efendimiz (s.a.v.) kızım.
Evet kızım bugün kırkıncı günün.
Sen yoksun, sensiz geçen kırk gün.
Seninle öğrendik biz kırk hadisi,
Nasıl mı? Dinle öyleyse.....
" Ölmeden önce ölünüz."
Bir değil kırk bin defa öldük belik be Hasret.
"Nefsini kabir ehlinde say."
Mezarının sağ alt köşesi benim, solu annenin,
Turab altta, Torumtay senin yanın.
Her gün senin yanında yer beğeniyoruz kendimize.
'Oruç tutun, sıhhat bulursunuz.'
Orucu tuttuk, Rabbimize çok şükür,
Kadir gecesinde her şeyi bulduk O'na da şükür.
"Mü'min korku ile ümit arasında olmalıdır."
Korktuk, ümidimizi kaybetmedik.
Ve hala korkuyor ama ümidimiz kaybetmiyoruz.
"Kim sabrederse zafere ulaşır."
Buyuran peygambere ulaşmaya sabrediyoruz.
Rabbimizden gelene hamd ve şükürler ediyoruz.
"Her gelecek yakındır."
Yakınları artık uzak etmiyor, gelecek günlere,
Yıl bakmıyor, ay bakmıyor, gün bakmıyor,
Saaatleri sayıyor, saniyeleri koşturuyoruz.
"Deva'nın(Şifa) hayırlısı Kur'andır."
Her gece sana, deden Yasinler okuyor,
Dualar ediyoruz Hasretim.
"İhlas (ve tevhid) kelimesi La ilahe illallah(kelamı) dır"
Her gün sayısızca tekrar ediyor,
Size biraz daha yaklaşmanın huzur ve umudyla,
"Sabah (namazı) vaktinin uykusu rızka engel olur."
Bize de uykular haram oldu.
Ne sabahı sabah bildik, ne geceyi gece.
Ama siz hep yanımızdaydınız.
"Namaz dini direğidir."
Sımsıkı sarılıp o direğe,
Ayakta durmaya çalışıyoruz Hasretim.
"Namaz mü'minin nurudur."
Yar-En Nur diye diye nurlanıyoruz Hasretim.
" Va'd(Söz vermek) borçtur."
Seni çağırdığı gece söz verdim Rabbimize
Söz verdim ağlamayacağım,
Ama iki damla yaşımda hiç kurumayacak.
"Kim susarsa kurtulur."
Artık baban konuşmuyor Hasretim.
"Mü'min lanet edici değildir."
Lanet etmiyor, şükrediyoruz.

Rabbimizden dayanma gücü istiyoruz Hasretim.
"Aldatan bizden değildir."
Ne kendimi ne de kimseyi aldatmıyorum,
Dışarıda halk ile, içeride Hak ileyim Hasretim.
"Kişi sevdiği ile beraberdir."
Ben de sizi seviyorum ve sizinle beraberim.

Tuncay Doğan

Ağladım

Bir gece yarısı düştün de aklıma,
Uyandım resmine baktım ağladım.
Buda mı? gelecekti yavrum başıma,
Bütün olanlara daldım daldım ağladım.

Çıkmıyorsun ne gecem, ne gündüzümden,
Hayalinle seni öptüm öptüm ağladım.
O güzel yüzün gitmez gözümden,
Saçlarını okşayıp okşayıp ağladım.

Hasretin öyle sıcak bir güneş gibi,
Her gün onunla yandım yandım ağladım.
Poyraz oldum estim deli rüzgarlar gibi,
Fırtınalarla tozdum tozdum ağladım.

Tuncay Doğan

Ağlar mısın Sen?

Geceler bitip de sabah olmadan,
Gönlüme sevginin tümü dolmadan,
Bir sabah ölürsem seni görmeden,
Sabahlara isyan edip ağlar mısın sen?

Bir gün olsun mutluluğu görmeden,
Siyah saçlarını okşayıp, taramadan,
Bir akşam ölürsem seni görmeden,
Akşamlara isyan edip ağlar mısın sen?

Ölürsem yazıktır sana doymadan,
Kollarımı boynuna son kez sarmadan,
Bir günüm geçmiyor seni anmadan,
Geçen günlere isyan edip ağlar mısın sen?

Bu ayrılık çekilmez oldu aradan,
Yüreğim sızılıyor, acıyor o yaradan,
Kaderimizi böyle yazmış Yaratan,
Yaratana şükredip, hamd edip ağlar mısın sen?

Tuncay Doğan

Ağlıyorum

Tüm kaybettiklerime ağlıyorum,
Her gün ölmediğime,
Yüzlerce kez lanet edercesine,
Geçirdiğim bunca güne ağlıyorum.
Kendi dünyamda,
Kendi acılarımla, baş başa kalışıma,
Çığlıklarımı duyanlara ağlıyorum.
Şimdi sensiz bu bedeni,
Taşımamın acısıyla ağlıyorum.
Doyamadığım Hasret'ime,
Hasret kaldığım hasretlerime ağlıyorum.
Göz yaşlarım da seni bulamadığıma,
İlkbaharı seninle karşılayamadığıma,
Dünüme, bugünüme, yarınıma ağlıyorum.
Bahar geldi yeşil gözlüm,
Karçiçekleri açmaya başladı,
Sensiz geçen üçüncü bahara ağlıyorum.
Bahara inat kapadığın yeşil gözlerinin
Yeşilleri solmasın diye,
Yağmurlara inat bu topraklar kurumasin,
Hasret kalmasın ben gibi sen gibi
Suya hasret kalmasın diye,
Bu yüzden ağlıyorum bir tanem.
Sana değil kendime
Kendi ettiklerime ağlıyorum bir tanem.

Tuncay Doğan

Alperenler Ölmez

Şu gönüllerdeki sonsuz keder nedendir?
Şahadetler getiren dillerdeki aheng nedendir?
Gece gündüz alperenler O'nun yolunda,
Şu gönüllerin savaşı bitmez nedendir?

İnsan olana hıyanet yaraşmaz nedendir?
Biz doğru yürüelim, siz eğri yürüyün nedendir?
Bu büyük bir devlettir taa! Doğudan batıya,
Göklerde bayrağı ezanı dinmez nedendir?

Ey alperen! bil ki geçmişin geleceğin hak yolu budur.
Tarihler boyu destanlar yazdıran kutlu yoldur.
Biz geçmişimizle varız, O'nu anar O'nu yaşarız.
Halbuki onlar yalnız bugünüyle vardır, işte fark budur.

Ey yaban fikirli! dizginin kimlerin elindedir.
Yalanla bina kurmak, Kurtu kediye boğdurmak güzeldir.
Avut avut kendini böyle gün geçirmek ne hoştur.
Onlar dipte kuyu suyu, biz akan bir nehir işte fark budur.

Alperenleriz ne boyun eğer, ne de kanlı savaş ederiz,
Bu cihad öyle bir cihad ki her akıl kavrayamaz.
Avcı değiliz amma avımız avaladığımız budur,
Biz toprak kokarız, onlar ise leş işte fark budur.

Alperenler ölmez, ülküsü ölmez, ışığı sönmez.
Bu vatan seni sevdi bağrına bastı, türküsü bitmez.
Bir alperen toprak olur, can verir aziz vatana,
Bin alperen doğar gelecek yarınlara Muhsinler olmaya!

Tuncay Doğan

Bilmece Oldun

Bilemedim bu kadar zor olduğunu,
Bilemedim bu kadar uzun olduğunu.
Bilemedim bu kışta sensiz kar olduğunu.
Bilemedim bu bilmezlerin sen olduğunu.

Öyle bir bilinmez oldun ki sen,
Ne yaz da ne kışta bilinmez oldun.
Öyle bir bilinmez oldun ki sen,
Ne karda ne baharda bilinmez oldun.

Bilemediler, seni ne çok sevdiğimi,
Bilemediler, saçını telî kadar umut ördüğümü.
Bilemediler, doğan güneşte seni gördüğümü.
Bilemediler, benim de seninle toprak olduğumu.

Kara toprak bağrında yar oldun öyle mi?
Sıcığı, soyuğu, geceyi gündüzü unuttun öyle mi?
Bırakıp beni bu dünyada gittin öyle mi?
Bir gün daha geçti, bekle geleceğim emi?

Tuncay Doğan

Çok Şükür!

Gelip Palandökenlerden bu kapıda aşkı bulduk,
Doğumdan ölüme dek yapılacak işi bulduk.

Düşüp dünya batağına, şaşkın şaşkın dolaşırken,
Hasta ruha hayat veren tesirli bakışı bulduk.

Her bir sözü hakikâten haber verir aşıklara,
Şükür, ahret diyarına varan bir akışı bulduk.

Ne kalem O, ne bakış O, aklın üstü bir varlık O.
O'nun güzel bakışlarını, kalp derdine aşı bulduk.

Kalbimizi temizleyip, tövbe ettik birer birer.
Hepsini aynı mimarın, düzgün yapısı bulduk.

Atıp her şeyi aradan, temizlenip günahlardan,
Sultanlardan, seyyidlerden, çok şükür nakkaşı bulduk.

Tuncay Doğan

Gece

Gözlerime yaşlar doldu yine,
Sen yoksun bu gün.
Hasretinle yandı yüreğim,
Ta! Derinlerden.
Öyle bir duygu ki içimde,
Korlanmış alevlerden.
Ve sağ yanım yine sızladı,
İçimde yanan özlem ateşiyle.
Urperdi ruhum yokluğunla,
Yükseldi feryadım göklere.
Hıçkırıklarımı tutamadım,
Tutamadım kendimi.
İsyanlar yağdırdım. Seni,
Seni kaybettiğim o güne.
Gündüzüm gece oldu,
Sen yoksun bugün yine.
Gecede ki sessizlik yok oldu.
Kayboldu karanlığın içinde.
Ve bir bendim...
O karanlığın içinde,
Aranan, kayıp yolcusu.
Yolculuk bir yana,
Hasretliğin sancısı,
Sancılı sitemleri başladı özlemlerin.
Çökertti beni bu günde;
Çaresizlik içinde,
Hasretliğin çökertti.

Tuncay Doğan

Gel Desen

Hasretin menzil, büyüyen ile,
Seni namazalarda bile,
Dnmediğim an yok.
Resmini kim asmı odamın duvarına,
Boş odana, boş sırana.
Seni hatıraltır diye Turab, Torumtaya,
Dönüp bakmama imkan yok.
Uyusam uyansam aklımda hep sen.
Bie gün bana seslenip 'baba' gel desen.

Tuncay Doğan

Gittim

Kaderde yazılan gelirmiş başa,
İster bir gün,istere bin ömür yaşa.
Gün doğmuş, gün batmış hepsimi boşa,
Yarınımı dünüme gömdün de gittin.

Beş geldim, dört kaldım amma!
Kalır mı bilen O Rabbime,
Şükrümü, hamdımı edipte Allah'a,
Ârında ağacını, çamını dikip de gittin.

Kurak topraklarla inatlaşırçasına,
Rüzgara, inat kucaklaşırçasına,
Sesiz çığlıklarla boğuşurçasına,
Hasreti kalbime gömdüm de gittim.

Tuncay Doğan

Gittin Öyle mi?

Daha küçüktün doymadım daha,
Bırakıp gittin nereye Hasret.
Son bakışın bakmadan babana,
Kapatıp gözünü gittin be Hasret.
Kalem tutan elini öpmeden daha,
Uzayan saçını taramadan daha,
Bir veda etmeden babana,
Bırakıp nereye gittin be Hasret?
Öpmeye kıymadığım al yanağına,
Bakmaya doymadığın hilal kaşına,
Göğsüme yasladığım narin başına,
Doymadan nereye gittin be Hasret?
Kaşının üstünde yara mı olmuş?
Al yanaktan alkanlar mı boşanmış?
Başın bedeninden habersiz mi kalmış?
Bir baba bile demeden gittin be öyle mi Hasret?

Tuncay Doğan

Hasret

Baba baba diyen sesine hasretim,
Hasret'ime hasretim Hasret'im.
Her geçen gün sana hasret,
Hasretlerime hasretim Hasret'im.
Doğan güneşin sicağına hasret,
Gecelerin sessizliğine hasretim Hasret'im.
Boş bıraktığın sayfalara yazamadığın,
Her harfine, izgine hasretim Hasret'im.
Bakmaya doyamadığım, koklayamadığım,
Saramadığım, solan ieğime hasretim.
Yüreğimde Hasret'ime hasretim.
Gzyaşlarımda Hasret'ime hasretim.
Ne zaman bitecek bu hasret.
Hasret'ime hasretim.

Tuncay Doğan

Hasret Babama

Hani bir gün seninle hayallerimiz gerçek olacaktı?
Acılara veda edip, mutluluklar bizi saracaktı.
Susma ne olur bir şeyler söyle, bırakıp gitmek var mıydı?
Resminle konuşuyor, hayalinle avutuyorum kendimi.
Elimde değil unutamadım, unutamiyorum, o son buseni.
Tutup ta simsıkı ellerimi, bırakıp da gittiğın o günü unutamiyorum.

Hâlâ dinmedi yüreğimde ki sızı, bu ne acıymış babam.
Allah biliyor ya! Her günüm karakış, her günüm hazan.
Sular çağlamıyor, çiçekler açmıyor, oğlun gülmüyor.
Resimlerin artık avutmuyor, ne olur dön gel babam.
Ey Rabbim! Sen bağışla anamı, babamı seven herkesi,
Tutkular keder oldu, gidemiyorum artık ne ileri, ne geri.

Tuncay Doğan

Hasret Türküsü

Hasretine hasret çekenler söyler bu türküyü,
Hasret başlar, hasret bitirir bu türküyü.

Tuncay Doğan

Hasretçe

Hasret gibi sevdim seni, hasret gibi kokladım seni,
Hasret'çe özledim, hasretçe öptüm seni.
Hasret gibi yandı yüreğim, Hasret göz yaşlarım.
Hasret kaldım babam gibi, sen gibi Hasret'im.
Seni Hasret gibi seviyorum, Hasret gibi özlüyorum.
Seni Hasret gibi kokluyorum, Hasret gibi öpüyorum.
Adını Hasret koydum, her anısta hasretlerim,
Adını Hasret koydum, her anısta bir damla gözyaşı.
Adını Hasret koydum, Hasret hasret ağlıyorum.
Adını Hasret koydum, babama hasret gibi Hasret'im.
Seni Hasret gibi seviyorum, Hasret gibi özlüyorum.
Seni Hasret gibi kokluyorum, Hasret gibi öpüyorum.
Yaşarken çok öncelerden bin yıllık hasret çekiyorum.
Yaşarken on dokuz yıllık Hasrete bin yıllık tutkulu kalıyorum.
Yaşarken on dokuz yıllık Hasrete hasretlerime ağlıyorum.
Rüyalarımda hep on dokuz yıllık bir Hasret arıyorum.
Seni Hasret gibi seviyorum, Hasret gibi özlüyorum.
Seni Hasret gibi kokluyorum, Hasret gibi öpüyorum
Ellerimde yüreğim bir çırpınış, Hasret'ime hasretçe.
Boğazımda bir hıçkırık, içimde bir haykırış Hasret'e,
Avuçlarımda bir emanet, Allah'a emanet hasretçe.
Ellerimde, gömleğimde kanları akıtıyorum yüreğime HASRETçe...

Tuncay Doğan

Hatıran

Ben bu yüreği nasıl ikiye böleyim,
Mevlâm nasip etse de yanınıza geleyim.
Bu dünyada sız siz nasıl güleyim,
Hatıra kaldı bana kanlı gömleğim.

Tuncay Doğan

Hayat Nur Elif

Haziranlar sonrası eylüller gördük, gördükte bin öldük
Allah'a şükredip, ham ederek sabırla dolu bir kalp ördük
Yaratandan aldığımız o güzel emaneti Kadir de ona sunduk,
Ayrılık ateşi ile yandık kavrulduk,ama asi olmadık,
Tek duamız sen oldun, Kadirde sana ulaştık.
Namazımız sendin, tespihimiz sen, ruhumuz sen,
Umudumuz, yarınımız, her şeyimiz tesellimiz sen,
Resûle yolcu olduk, Kâbe'ye yüzler sürdük,
Elifim, ezelim, ebedim sen oldun, oldun olmasına da
La ilâhe illallah sen oldun,
İçimdeki yanan ateşe serpilten su oldun
Fakir kulun kalbini Allah aşkı ile doldurdun.
Elif oldun, tek oldun, umut oldun, baş oldun,
Dünyama ışık oldun, kolum kanadım canım
İyi ki sen oldun ELİF oldun, NUR oldun HAYAT oldun.
Şükür oldun, hamd oldun, Rabbime götüren tek oldun.

Tuncay Doğan

İnan

Yıkıldık sanmayın bu keder ile,
Güneşi söndürür bizde ki bu yürek.
Dağda karda tek başına Rabbi ile,
Ölüm şerbetini içer bizde ki bu yürek.

Yağmur olur, dolu olur yere düştükçe,
Tohum olur, dal olur, karçiceği olur,
Her doğan güneşte umut olur, yol olur.
Düşmana siper, dostu içli bir yürek olur.

Bekleyin ilkbaharda yağmurlar yağacak,
Ne yürekler yandı, gözler hep ağlayacak.
Bir gün yere düşen damlalar ayağa kalkacak.
Tek gülün tekliği bu yürekte solmayacak.

Tuncay Doğan

J'ai mis son nom Hasret

Je soupire que je me suis tu, avez-vous l'odeur de la nostalgie,
I miss Hasret'çe, soupira-vous comme je l'ai embrassée.
Mon cœur est rouge comme une aspiration, Hasret aux larmes.
J'avais soupiré comme mon père, comme vous le Hasret.
J'adorerais Hasret, comme Hasret manquer.
Hasret Vous sentir comme vous, je voudrais baiser comme Hasret.
Hasret mettre son nom, son aspiration à un,
Hasret mettre son nom à tout moment déposer une larme.
Hasret mettre votre nom, Hasret Hasret pleurer.
Hasret mettre son nom, comme mon père Hasret Hasret.
J'adorerais Hasret, comme Hasret manquer.
Hasret Vous sentir comme vous, je voudrais baiser comme Hasret.
De plusieurs milliers d'années lorsque je vivais la faim.
Quand je suis passionné par dix-neuf mille ans à la Hasret annuel.
Bien que vivant sur une période de neuf ans Hasret Hasret à pleurer sur.
Je cherche toujours dans mes rêves sur une période de neuf ans Hasret.
J'adorerais Hasret, comme Hasret manquer.
Hasret Vous sentir comme vous, je voudrais baiser comme Hasret
La main sur mon cœur un çirpiniş, comme Hasret'ime soupira.
Un sanglot dans la gorge, un cri en moi pour Hasret,
Une poignée de confiance, la confiance en Allah, en tant que désir.
Hand in, du sang sur ma chemise de mon cœur, je suis nostalgie à pleurer...

Tuncay Doğan

Kederliyim

Ne bir ses, ne de bir haber gelmiyorartık senden.
Öylece kalakaldım da deliyüreğimle ben,
Dünyanın boş günleri ile hühünlere daldım,
Kendi ellerimle ben, beni kederlere saldım.

Tuncay Doğan

Mevla Sizi Süsü İçin mi Yarattı?

Ceylan gözlerine kurban olduğum
Tanrı selamını almaz mısınız
Mevla sizi süs için mi yarattı
Biz gel demeyince gelmez misiniz?

Gurbete gidenler ağız alır
Kimisi giderken kimisi kalır
Kimi sevap için Kabeye varır
Kabe kapınızda bilmez misiniz?

Karadır kaşınız yaydan nic'olur
Bugün dünya yarın ahret nic'olur
Bir gönül yapması yüz bin hac olur
Siz gönül yapmasın bilmez misiniz?

Sümmani'yem ey dil yare n'iderim
Başım alır diyar diyar giderim
Yarın mahşer günü dava ederim
Siz mahşer yerine gelmez misiniz?

Aşık Sümmani

Tuncay Doğan

Mezarına Sana Geldim

Ümitlerim tükenip bittiği vakit,
Gelip de elimden tutacak mısın?
Acıların, sancuların dindiği vakit,
Gelip de halimi sorup kucaklayacak mısın?

Takvimsiz zamanın hazan dönemi,
Düşen yaprak misali ömür günleri.
Toprakla kaynaşan cansız bedeni,
Beni de toprak gibi sarıp, koklayacak mısın?

Şu boş dünyada sensiz dolaşan,
Her gördüğü güzellikte seni arayan.
Mezar taşı bile belli olmayan,
Delibey'ine bir yer hazırlayacak mısın?

Böyle yaşamaktan bıktım usandım,
Her günüm çile, böyle yaşanır mı sandın.
Bak bugün yine sana, mezarına geldim.
Başını kaldırıp yanına çağırmayacak mısın?

Tuncay Doğan

Nasıl Öldü Diyeyim!

Özlemlerim vardı seninle kucak kucak,
Bir özlem ki taa yüreğimde!
Dokunsanız gözlerim şimdi ağlayacak,
Söylenmemiş sözler var içerimde.

Dört duvar arasında yalnız hayalin,
Bitmez gecenin sessizliğinde,
Soğumuş ellerin, kınlı saçlarının
Kokusu gitmedi hala içerimde.

Önceleri sen vardın şimdi hayalin,
Yarenim, Nurum, Hasretim kısaca her şeyim,
Meleşime ben nasıl öldü diyeyim.
Dokunmayın bu rüya hep böyle kalsın.

Tuncay Doğan

Ölümlle Öldürdüler

Ninnilerle nakış nakış dokuduğın sevgiyi
19 Ekim akşamı ellerimle söktüler babam.
Dualarla niyazlarla büyüttüğüm çiçeği,
Akşamlar da morglara ellerimle koydum babam.

Bilseydin babam hazanlar göreceğiz yazlarda,
Bilseydin umutlarım can verecek kollarımda.
Ve sevgiler, umutlar yok olacak sessiz çığlıklarımda,
Yine de aynı ninnileri söyler miydin babam?

Aldılar kollarımdan, daha gülümü koklamadan,
Gördüler kaza yerini hiç sorgulamadan,
Kurulmamış mahkemenin verilmiş kararından,
Bir yol yaptılar sana gelen duydun mu babam?

Hep sev derdin gülü dikenini,
Coşkuyla anlatırdın gelecek günleri,
20 ekim sabahı koyunca toprağa Hasretimi,
Hasret doku, hasret büyüt üstündeki otlar yerine babam.

Tuncay Doğan

Par Hasret

Je soupire que je me suis tu, avez-vous l'odeur de la nostalgie,
I miss Hasret'çe, soupira-vous comme je l'ai embrassée.
Mon cœur est rouge comme une aspiration, Hasret aux larmes.
J'avais soupiré comme mon père, comme vous le Hasret.
J'adorerais Hasret, comme Hasret manquer.
Hasret Vous sentir comme vous, je voudrais baiser comme Hasret.
Hasret mettre son nom, son aspiration à un,
Hasret mettre son nom à tout moment déposer une larme.
Hasret mettre votre nom, Hasret Hasret pleurer.
Hasret mettre son nom, comme mon père Hasret Hasret.
J'adorerais Hasret, comme Hasret manquer.
Hasret Vous sentir comme vous, je voudrais baiser comme Hasret.
De plusieurs milliers d'années lorsque je vivais la faim.
Quand je suis passionné par dix-neuf mille ans à la Hasret annuel.
Bien que vivant sur une période de neuf ans Hasret Hasret à pleurer sur.
Je cherche toujours dans mes rêves sur une période de neuf ans Hasret.
J'adorerais Hasret, comme Hasret manquer.
Hasret Vous sentir comme vous, je voudrais baiser comme Hasret
La main sur mon cœur un çirpiniş, comme Hasret'ime soupira.
Un sanglot dans la gorge, un cri en moi pour Hasret,
Une poignée de confiance, la confiance en Allah, en tant que désir.
Hand in, du sang sur ma chemise de mon cœur, je suis nostalgie à pleurer...

Tuncay Doğan

S'écria

Une nuit, ont été réduites de moitié dans mon esprit,
Je me suis réveillé, j'ai pleuré à la recherche de l'image.
Est-ce que Bouddha? bébé arrive à ma tête,
J'ai pleuré toutes les branches qui ont des succursales.

Ce que je n 'night out, ce que mon jour,
J'ai embrassé vous, j'ai pleuré à rêver baiser.
Il n'a pas l'air très bien sur mon visage,
J'ai caressé et caressait les cheveux et de pleurer.

C'est comme un soleil brûlant soupira,
J'ai pleuré à côté de lui, chaque jour yandım.
Je suis comme un fou vers le nord-es vents,
J'ai pleuré avec la poussière, tempête de poussière a été

Tuncay Doğan

Sen mi?

Seni anlatmak önceleri o kadar kolaydı ki,
Şimdi sensizliği anlatmak o kadar zor, o kadar zor ki!

Tuncay Doğan

Seni

Nefes nefes soluyorum seni Hasret,
Nefes nefes kucaklıyorum seni Hasret.
Nefes nefes özlüyorum seni Hasret,
Nefes nefes tutunuyorum Allah'a Hasret

Tuncay Doğan

Son Gölüş

Biliyorum çektiğin sancılar, acılar senin,
İnan bende çekiyorum çektiklerini.
Bil ki çaresi yok büyük dertlerinin,
İlacı canım olsa verirdim babam.

Tükenen bir ömrün belki son yazı,
Böyle olmamalıydı yazılan yazı.
Çektiğin acının dermansız derdinin,
Son durağı olmak isterdim babam.

Ne gördün hayattan hadi söylesene,
Nasıl da geçmiş bak bunca sene.
Çalışıp çabaladın sarılacağıın kefene,
Bağ olmak seni sarmak isterdim babam.

Sana lâıyk olamadım Allah c.c. affetsin.
Yanında götür desem, götürmez misin?
Biliyorum gidiş emri yüce Rabbimden.
Yine de son gülüşünü görmek isterdim babam

Tuncay Doğan

Tövbe

Ömür günleri tükenip bittiği vakit.
Gelip de alimden tutacak mısın?
Sevenlerin terk edip gittiği vakit,
Gelip de başucumda kalacak mısın?

Takvimsiz hayatımın hazan dönemi,
Düşen bir yaprak gibi geçen günlerimi.
Susuz topraklar gibi su beklediğimi,
Gidip de Doğan dedene söyleyecek misin?

Şu yalan dünyada tek başına dolaşan,
Her gördüğü güzeli Hasret'i sanan.
Mezar taşı bile belli olmayan,
Bu garibe bir mezar verecek misin?

Yalan dünya senden bıktım usandım,
Her günüm böyle mi olacak sandın?
Şimdi pişmanım kapına geldim.
Tövbe etsem, tövbemi kabul edecek misin?

Tuncay Doğan

Tué par la mort

Broderie broderie et des textures à la berceuse de l'amour
19 octobre soirée a été démonté avec mon père.
La prière et la supplication de plus en plus de fleurs,
J'ai mis les mains à la morgue le soir avec mon père.

Nous allons voir, mon père avait connu à moi HAZAN
Peut donner de l'espoir à avaient connu dans mes bras.
Et l'amour et l'espoir disparaît dans le silence les cris,
Est-il encore fait la même berceuse à dire mon père?

Ils ont pris de mes bras, et de prendre plus de nez,
Saw l'accident sans aucun doute,
La décision du tribunal n'a pas été établie compte tenu de la
Avez-vous entendu la façon dont mon père a fait?

Amour toujours le problème, rose des épines,
Excitation dans les prochains jours pourrait dire,
20 Octobre matin, la place à la terre de mon Hasret,
Hasret tissus, au lieu de l'herbe sur le haut de la page Agrandir père soupira.

Tuncay Doğan

Vous avez appelé moi

Mon désir de gamme une croissance explosive,
J'ai même la prière,
Un pas, je ne pense pas.
Qui a une image comme sur le mur de ma chambre,
Vider les chambres sont libres de l'ordre,
Je me souviens que TURAB, à Torumtay
Et ne vois aucune possibilité de retour.
J'ai toujours se réveiller dans mon esprit si vous dormez,
Un jour il m'a appelé et a dit «mon père» est tendance.

Tuncay Doğan

Yaren Nur Hasret Doğan

Yaren Nur Hasret DOĞAN
Aşkımın yeşeren, tomurcuklanan tek gl,
Rzgrlarla gelen tatlı kokunu, dolaşan ruhunu.
Ellerim toprağın bağrına bıraktığım bedenini,
Nasıl kaynaştırmam, sarmam Hasret'inle.
Ne zaman Hasret'ime sarılsam ne zaman psem,
Uzaklarda hayalinle seni yaşasam,
Resmini okşayıp Hasret'ime sarılmam mı?
Hayatımın baharını bağlasam sen gibi Hasret'ime,
Acaba diyorum bende mi? Hasret'ime hasret.
Seninle ben gibi doymadan, yaşamadan.
Rüyalarda baba baba diye sayıklayan.
En güzel deminde hasret bırakıp da bir tanemi,
Tebessmlerle kondurarak son busemi,
Doğacak gneşlerde benimi bekle diyeceğim?
Oysa bu sonlar başlangıç olmalıydı Hasret'ine,
Günlerden gecelerden korkmamalıydı Hasret'in.
Akşamlarda yudumlarken demli ayını,
Nerede dedem nerede dememeliydi Hasret'im.

Tuncay Doğan

Yeşil Gözlerine

Gözlerin takılıp bir an gözlerime de,
Teselli aradı o senle geçen günlerde.
Gözlerim takılıp bir an gözlerine de,
Dalıp gitti taa uzaklara!
Ulaşamadığım, yaşayamadığım günlerdi.
O günler ki bir daha geri gelmez,
O gözler ki bir daha öyle bakmaz.
Ve öylece kalmak, bakmak isterdim,
Ellerin ellerimde, başın göğsümde,
Gözlerin, yeşil gözlerin gözlerimde.
Yaşamak her şeyi yeniden seninle,
Görmek tüm güzelliği ile hayatı.
Anlamaktı, sevgiyi yeniden yaşamaktı,
Ama anlamıştım bu son bakışını.
Önceleri bana böyle bakmazdın.
Acıları saklar içine atardın.
Yalan mı? Hiç bir göz öyle bakmazdı değil mi?
Hiç bir göz öyle öylece kalmazdı.
Tattım o saatte ilk defa ölümü,
Anladım ki yalanmış boşmuş bu dünya.
Boşalan, kan kalmayan damarlarda,
Birden gözümde kararan, daralan dünya,
O an gözlerinde gördüm ki...
Bir göç başlıyor, gurbetten sılaya.

Tuncay Doğan

Zaman

Zaman geçmişi ne gözelerde anlatır,
Birgün gelir, gelecekte maziye kalır,
Sahipsiz sürüyü elbette akallar alır,
Biz oban, onlarda koyun işte fark budur

Tuncay Doğan